

www.e-rara.ch

Loukianou hapanta

Luciani Samosatensis Operum tomus III

Lucianus

Basileae, [1602]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-26980>

Kynikos = Cynicus

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Idem lib. Metamorph. 15:

Pittheiam profugo cursu Trœzena petebam.

Apud Træzenios lege vetabantur puellæ nobiles & adolescentes connubio iungi, priusquam cæsariem totondissent. Assyrys etiam observatum hic commemorat Lucianus.

KYNIKΟΣ.

CYNICVS.

Thoma Moro interprete.

ARGVMENTVM.

Disputatio est Luciani ac Cynici, qua alter Cynicam vitam vt sordidam atq; ferinam, & à natura hominis abhorrentem reprehendit, alter vt frugalem & modestam, & virtuti maximè conuenientem defendit. Luciani argumenta sumuntur à modo & descriptione vitæ victusq; Cynicorum, quòd illi vt mendici incedant: vt canes, quibusuis reiectamenti victitent: & vt feræ, nullas certas sedes, nulla certa habitacula teneât: deinde & cōtra naturā faciant, quæ ob id omnia creârit, vt illis ad corporum alimenta, defensionem, & voluptatē quoq; vtamur: quæ cū illi cōtemnant ac negligant, ipsam naturam ac Deum negligere atq; cōtemnere videri. Contrā autem Cynicus à finitione opulentiae & inopiæ ostendit, se neque mendicum esse, neque quicquam sibi deesse. Deinde quod alter de natura & rebus omnibus ad vsum nostrum creatis affert, id similitudine quadam diluit. Et primò, quod ad victum attinet, ostendit, vt in conuiuio lauto nō omnia ab omnibus arripi & vorari, sic neq; in rebus creatis omnia ab omnibus vsurpari conuenire: alia ægrotantibus & inualidis, alia valentibus & robustis magis accōmoda esse. Atq; eo loco in diuitias vt quæ magna molestia multisq; periculis pariūtur, deinde & ipse vicissim multorū malorū causæ sint, inuehitur. Et quod alter de Cynicis vsurparat, hoc in diuites ipse retorquet, videlicet quòd contrā quàm à natura omnia creata ac facta sint, ipsi illis vtantur. Deniq; vitam suam deorū etiam exemplo atq; auctoritate comprobat. Deinde verò, quod ad habitū &

cultum pertinet, ostendit ea quoq; parte naturam magis sequi sese, quàm diuites, ex officio & sine vestium, cæterarumque id genus rerum. Nam se, quatenus usus postulat, illis uti: contrà diuites ut cinædos & mulieres incedere, glabros & delicatos, & perinde ut torrente aliquo, sic libidine sua præcipites ferri. Postremò etiam deos plerosque barbatos ac nudos fingi, sibi que quàm diuitibus illis habitu ac cultu similiores apparere.

ΚΥΝΙΚΟΥ ΚΑΙ

Λυκίνου.

LUCIANVS ET

Cynicus.

Ἰ ποτε, ᾧ οὐτ' ὅ
 πώγωνά μ' ἔ-
 χες καὶ λόμλι,
 χιτῶνά γ' ἔκ' ἔ-
 χες καὶ γυμνοδυσκῆ, καὶ ἀνυπο-
 δητῆς, καὶ ἀνήτλι καὶ ἀπάνθρων
 πορβίον καὶ θειώδη ἐπιλεξά-
 μ' ὅ, καὶ ἅ ἐστις ἐναντίοις τὸ
 ἰδιον δέμας, ἔχ' ὡς οἱ ποταμοὶ,
 στεγχευσάμ' ὅ, πεινροῦς
 αἰποτε ἀμαχῶ, καὶ ἀνυπόμει-
 ν' ὅ ἐπὶ ξηρῷ διαπέδον, ὡς ἄ-
 σλιω πάμποτον τὸ τὶ τὸ τρι-
 βώνιον φέρει, δ' ἐμὴν ζῆ καὶ τὸ
 λιπὸν, οὐδ' ἐμαλακὸν ἐδ' ἀν-
 θυρόν; Κυ. οὐδ' ἔρ' δέμομα,
 τοιῶν γ' ὅ ποτον ἀν' ποιεῖται
 ῥᾶσι, καὶ ὅ ἐκ' ἡμεῶν πρᾶγ-
 ματα ὡς ἐλαχίστη παρέχον.

τοῖς

Vid tu tadem
 barbam quidē
 habes & co-
 mam, tunicam
 non habes, nudus conspi-
 ceris ac sine calceis, dele-
 eta nimirum vaga inhumana-
 naque ac ferali vita: tum
 proprio corpore contrà
 quàm faciunt cæteri, sem-
 per usus incommode, nunc
 huc, nunc illuc circumis, in
 arido præterea solo cubans,
 adeò ut plurimum etiam for-
 dium, tritum isthuc pal-
 lium referat, alioqui nec
 ipsum vel tenui filo, vel mol-
 le, vel florulentum. CY-
 NIC. Neque enim indigeo,
 si quid est huiusmodi, ut
 id inquam,

comparatur facillimè, dominoque minimum exhibeat negocij:

id inquam,

τοῖς θεοῖς ἄρκεῖ μοι. σὺ δὲ πρὸς
 θεῶν εἰπὶ μοι, τί πολυτελέα
 ἔνομίζας κακίαν πρῶσθαι;
 Λυ. καὶ μάλα. Κυ. τί δὲ ὀλίγη
 ἀρετὴ; Λυ. καὶ μάλα. Κυ. τί
 ποτ' ἔν ὅρῳ ἐμὲ τῶν πομπῶν
 ἀντιέσθωρ σφαιτέρῳ, τοὺς
 δὲ πολυτελέσθωρ, ἐμὲ αὐτῶν, καὶ
 ἐκ ἐκένους; Λυ. ὅτι ἐκ ἀντιέ-
 στρόν μοι, μὰ Διὰ, τῶν πομπῶν
 σφαιτέρῳ δοκῆς, ἀπὸ
 ἐνδύσεθωρ, μακρόν δὲ τελέως,
 ἐνδύως καὶ ἀπόρων σφαιτέρως
 ἢ ὅτε σὺ τῶν πτωχῶν, οἱ πλὴν
 ἐφύμνηρον προφύλμνται τοῖς.
 Κυ. βόκα ἔν ἑσθωρ, ἐπεὶ πρῶ-
 λήνθωρ ἐνταῦθα ὁ λόγος, τί
 τὸ ἐνδύς, καὶ τί τὸ ἐκάνον ὅτε;
 Λυ. εἰ τοι δοκῇ. Κυ. ἄρ' ἔν ἱ-
 κανόν μὴ ἐκένους, ὅτε ἄρ' ἐξί-
 κνηται πρὸς πλὴν ἐκένους χεῖραν,
 ἢ ἀπὸ τί λήγας; Λυ. ἔσω τοῦ-
 τω. Κυ. ἐνδύς δὲ, ὅτε ἄρ' ἐν-
 δύσεθωρ ἢ τῆς χεῖρας, καὶ μὴ ἐ-
 ξικνηται πρὸς τὸ δέον; Λυ.
 ναί. Κυ. ὅτε ἄρα τ' ἐμὴν ἐν-
 δύς ὅτε, οὐδὲν ἢ αὐτ', ὅ, τι ἔ-
 πλὴν χεῖραν ἐκπληροῖ πλὴν ἐμὴν.
 quicquid cuiusquam usus deest, nec eò quò sit necesse, perue-
 nit? LVC. Scilicet. CYN. Nihil igitur meis in rebus de-
 est. Nihil enim in his est quod necessitatem nò expleat meam.

id inquam, mihi sufficit. At
 tu per deos dic mihi putasne
 esse in luxu vitium? LVC.
 Imò admodum. CYN.
 Contrà in frugalitate virtu-
 tem? LVCIA. Admodum.
 CYN. Cur igitur tandem
 quum me videas viucentem
 frugaliùs quàm vulgò faciūt
 homines, eos verò sumptuo-
 sius, me non illos arguis?
 LVC. Quia non frugaliùs
 per Iouem videris mihi, sed
 egentius viuere, imò vitam
 omnino egenam atque inos-
 pem. Nam tu nihil à mendic-
 cis differs, qui cibum mendi-
 cant in diem. CYN. Vis ergo
 videamus (quandoquidē
 huc processit oratio) ^a quid-
 nam inopia sit, quidq; rur-
 sus copia? LVC. Si tibi qui-
 dem ita videtur. CYN. Nū
 quid ergo satis id cuique est,
 quicquid ipsius explet neces-
 sitatem? an aliud quippiam
 dicis? LVC. Esto istud.
 CYN. Indigentia verò,
 quicquid cuiusquam usus deest, nec eò quò sit necesse, perue-
 nit? LVC. Scilicet. CYN. Nihil igitur meis in rebus de-
 est. Nihil enim in his est quod necessitatem nò expleat meam.

Λο. οὐ φαίνεται. Κυ. οὐ ζίνω
 ἄν οἱ πόδες φαίνοντο μοι σά-
 πης ἐνδεδωκεν ἔχον, ὅτε τὸ λοι-
 πὸν σῶμα. εἰ γὰρ ἐνδεδωκεν ἔχον,
 κακῶς ἂν ἔχον. ἢ γὰρ ἐνδεδωκεν
 πανταχῇ κακὸν, καὶ χεῖρον ἔ-
 χον ποιῇ ταῦτα, οἷς ἂν πᾶσι.
 ἀλλὰ μὴ οὐδὲ πρὸς φειδῶ γὰρ
 φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα ζῶ-
 ντον, ὅτι ἀπὸ τῶν τυχόντων
 πρὸς φειδῶ. Λυ. ἀλλοιὸν γάρ. Κυ.
 οὐδὲ ὀρώσων, εἰ κακῶς ἐπρὸς
 φειδῶ. λυμάνονται γὰρ αἱ πονη-
 ραὶ προφαί τὰ σώματα. Λυ. ἔστι
 ταῦτα. Κυ. πῶς οὖν, εἴπε μοι,
 ζῶτων οὕτως ἔχόντων, αὐτῶ
 μου, καὶ φανήσῃς τὸν βίον,
 καὶ φῆς ἀθλιον. Κυ. ὅτι νῦν Δία
 τῆς φύσεως, λῦν σὺ τιμᾶς, καὶ
 τῶν θιῶν γλῶσσῃ ἐν μέσῳ κατα-
 τιθεσκότων, ἐκ δὲ αὐτῶ ἀναδι-
 δωκότων πομπὰ λαμβάνει, ὥς
 πρὸς ἔχον ἡμᾶς πάντα ἀφθονα,
 μὴ πρὸς τὴν χεῖρα μόνον, ἀλλὰ
 καὶ πρὸς ἡδονὴν, σὺ πάντων
 ζῶτων ἢ τῶν γε πλεόνων ἄ-
 μοιρῶν ἔστι, καὶ οὐδὲν μὴ μέγας
 αὐτῶν, ὅθεν μᾶλλον, ἢ τὰ θη-
 εῖα.

L V C. Non videtur. C Y N.
 Neq. pedes ergo tegumento
 videntur egere, neque reli-
 quum corpus. Quippe si e-
 geret, malè haberent. ^b Ege-
 stas etenim omnino mala, ac
 peius habere se facit, ea qui-
 buscunque adsuerit. At ne
 aliquidè deterius corpus vi-
 detur meum, quod quibus li-
 cet cibis alitur. L V C. Ma-
 nifestum est id quidè. C Y N.
 Nam nec vegetum esse, ro-
 bustumq. si aleretur malè:
 mala siquidem alimèta cor-
 pus tabefaciunt. L V C. Ista
 quidem ita se habent. C Y N.
 Quo pacto igitur, dic mi-
 hi, his ita se habentibus me
 arguis, vitàmque improbas
 meam, ac miseram prædicas?
 L V C. Ideo per Iouem,
 quod cum natura (quam tu
 colis) ac superi terram in
 communi statuerint, ex ea
 multa nimirum ac bona edi-
 derint, ut nobis omnia super-
 essent abundè, nō in necessi-
 tatem modò, verùm in volu-

ptatem quoq. tu tamè horum omniū aut maximè saltè partis
 expers es, nec eorū quoquam frueris nihilo certè magis, quàm

εία. πίνεις μὲν γὰρ ὕδωρ, ὅ-
 περ καὶ τὰ θηρία· σιτῇ δέ,
 ὅπερ ἄν ἐνείσκης, ὥς περ οἱ
 κυῶν, οὐκὼν δέ ὅδε καὶ ἐνέτω
 τὸ κυῶν ἔχει· χορτὸν γὰρ πα-
 ρακτεῖ τοι, καθάπερ ἐκείνοις.
 ἔτι δὲ ἱμάτιον φορεῖς, οὐδὲν
 ἐπιεικτέροον ἀκλήρου. καὶ τοι
 εἰ σὺ τέτοις ἀρκῇ μὲν ὅρ-
 θῶς φρονήσῃς, ὁ θεὸς ἐκ ὁρθῶς
 ἐποιήσει, τοῦτο μὲν, πρόβατα
 ποιήσῃς ἑμμάκα, τοῦτο δέ,
 ἀμπέλους ὑδνοίνους, τοῦτο
 δέ, πλὴν ἅπλῳ παρασκευῇ
 θαυμαστῶς ποκίλει, καὶ ἑ-
 λαον, καὶ μέλι, καὶ τὰ ἄλλα,
 ὥς ἔχει μὲν ἡμᾶς σιτία παν-
 τοδαπὰ, ἔχει δὲ ποτὸν ἡ-
 δὺν, ἔχει δὲ χεῖματα, ἔχει
 δὲ οὐκὼν μαλακίαν, ἔχει δὲ οἰ-
 κίας λαλᾶς, καὶ τὰ ἄλλα πολυ-
 τα θαυμαστῶς κατασκευασμέ-
 να. καὶ γὰρ αὖ τὰ τῶν τεχνῶν
 ἔργα, δῶρα τῶν θεῶν ὄντα. τὸ δὲ
 πάντων τούτων ἥν ἀπεσιρη-
 μίστορ, ἀθλιον μὲν, εἰ καὶ ἴπ' ἄλ-
 λος τινὸς ἀπεσιρηθὲν, καθάπερ

οἱ

feræ. Nempe aquam bibis,
 quam etiam bibunt feræ: co-
 medis verò quicquid offen-
 deris, quemadmodum canes
 tum cubile nihilo melius ca-
 nibus habes: quandoquidem
 gramē tibi sufficit, quemad-
 modum et illis: pallium præ-
 terea circumfers nihilo men-
 dico decentius. Quancquam
 si tu his contentus, rectè sa-
 pis, tum Deus profectò neu-
 tiquam rectè fecit, primùm
 quòd oves effecit pingues,
 deinde vites dulcis vini fera-
 ces, ac reliquum deinde ap-
 paratum varietate mirabi-
 lem, et oleum, et mel, et
 reliqua omnia, ut nos habe-
 remus, edulia quidem omnis
 gena haberemus, potum dul-
 cem haberemus, pecunias
 haberemus, mollem lectum
 haberemus: præterea pul-
 chras domos, ac reliqua de-
 mum omnia mirum in mo-
 dum præparata. Nam et ipsa
 quoque et artium effecta

deorum dona sunt.

At viue-
 re omnibus huiusce bonis priuatim, id fuerit profectò
 miserum, etiam si ab alio quopiam priuèris: quemad-
 modum

οἱ ἐν τοῖς δεσμοῦ τοῖς. πολὺ
 δὲ ἀθλιώτερον, εἴ τις αὐτὸς ἐ-
 αὐτὸ ἀρρεστροῖν πάντων τῆς κα-
 τὰς, μανία τε ἢ διὰ τὸ γινώ-
 σκῆς. Κ. ἀλλ' ἴσως ὁρθῶς λέγεις.
 ἰκάνο δέ μοι εἰπὲς, εἴ τις ἀν-
 ῥος πλεονεξίας περὶ μὲν καὶ πε-
 λανθρώπως, ἐτι τὴν φιλοφρόνως
 ἰσχυρὸν, καὶ ξυμφορὰν πολλήν
 ἔχει, ἀμα καὶ παντοδαπὸς, τοῦς
 καὶ ἀδελφεῖς, τὸς δὲ ἐρρωμένους,
 καὶ παρὰ παραφύσιν ποτὶ
 καὶ παντοδαπὰ, πάντα ἀρρω-
 στοῖν καὶ πάντα ἰδιόμοι, καὶ τὰ πλε-
 ονισμὸν, ἀλλὰ καὶ τὰ πόρρω,
 τὰ τοῖς ἀδελφοῖς παρὲς σκω-
 σμῶν, ὑγιαίνων αὐτὸς, καὶ
 ταῦτα, μίαν μὲν κοιλίαν ἐ-
 χων, ὁλίγων δέ, ὥς τε τραφε-
 ναὶ διόμην, ἵπὸ τῶν πολλῶν
 λῶν ἐπιτριβῆσθαι μένων,
 οὗτο δὲ ἀνὴρ ποῖός τις δοκεῖ
 τοῖς εἶναι, ἀρὰ γινώσκων; Λυ.
 ἔκ μιν οἶμαι. Κν. τί δὲ, σὺ φωνῶν;
 Λυ. ὅτι τοῦτο. Κν. τί δέ, δέ
 τις μετέχων τῆς αὐτῆς ταύτης
 τραπέζης, τῶν μὲν πολλῶν
 καὶ

modum hi qui seruantur in
 vinculis : longè verò misere-
 rius, si quis ipse sese omnibus
 bonis priuet. Nam ea demum
 manifesta insania est. CYN.
 Et rectè quidem fortasse di-
 cis. Verùm isihuc dic mihi:
 Si quis diuite quopiam ala-
 criter atque humanè, quin
 prolixè quoque exhibente
 conuiuium, tum hospites ex-
 cipiente & multos simul, &
 omnigenos, alios quidem im-
 becillos, alios autè robustos:
 deinde apponente multa at-
 que omnigena : si quis, ins-
 quam, omnia corripiat, o-
 mniaq; deglutiat, nō ea tan-
 tùm quæ vicina sunt, sed ea
 quoque quæ procul absunt,
 præparata videlicet inualis-
 dis, ipse tamen valens, cūm
 vnum duntaxat ventrem ha-
 beat, nec multis vt nutriatur
 indigeat, diutiùs tamen
 quàm alij multi immoretur:
 hic vir cuiusmodi tibi vide-
 tur esse? probusne? LV C.

Non mihi quidem. CYN.

Quid verò, num temperans? LV C. Ne id quidem. CYN.

Quid verò si quis eiusdem mensæ particeps, multa illa

EEE 5

de va

καὶ ποικίλων ἀμελεῖ, ἔν δὲ
 τῶν ἔγγιστα καμνύων ἐπιτε-
 ξάμεν. ἰκανῶς ἔχων πρὸς
 τὴν ἑαυτοῦ χεῖραν, τῷ ἰδίῳ
 ἡοσμίως, καὶ τὴν μόνον χεῖ-
 ρα, τοῖς δὲ ἄλλοις οὐδὲ προσβλέ-
 ποι, τῷ οὐκ ἄγῃ σφρονί-
 σσον καὶ ἀμείνω ἄνδρα ἐ-
 κένον; Λυ. ἔγωγε. Κυ. πότε-
 ρον οὐκ σιωπῆς, καὶ ἐμὲ δὲ λή-
 γην; Λυ. τὸ ποῖον; Κυ. ὅτι
 ὁ μὲν θεὸς ὧς ξυγίζοντι ἡλικίᾳ
 ἐκένον ἔοικε, παρὰ τιθεὶς πολ-
 λὰ καὶ ποικίλα καὶ παντο-
 διαπᾶ, ὅπως ἔχουσιν ἀρμό-
 ζοντα, τὰ μὲν ὑγιαίνουσι, τὰ
 δὲ νοθεύουσι, καὶ τὰ μὲν ἰσχυ-
 ροῖς, τὰ δὲ ἀδυνάτοις, οὐκ
 ἵνα χεῖρα μὲν ἅπασιν πάλαν
 ἀπὸ ἵνα τοῖς ἡσυχίαν ἑαυτοῦ ἐ-
 πασθῇ, καὶ τῶν ἡσυχίαν ἑαυτοῦ,
 ὅτε περ ἂν τύχοι μολυσ-
 θήσθαι. ὑμεῖς δὲ ὧς δὲ ἀ-
 πλησίαν τε καὶ ἀκραιφνέως ἀρ-
 πάσσοντι πάντα, τὴν μάστιγα
 ἐοίκατε, πᾶσι χεῖρα ἀ-
 ξιοῦσθε, καὶ τοῖς ἅπαντα-
 χού.

ac varia negligat, vnoquo-
 quam ex his quæ proximè
 apponuntur, electo, cum sa-
 tis in suam habeat neces-
 sitatem, id decenter edat, eò-
 que solo utatur: cætera illa
 ne respiciat quidem, an non
 hunc temperatiorem & me-
 liorem virum illo putabis?
 LVC. Ego certè. CYN. *Utrum*
ergo iam intelligis,
an me oportet dicere? LVC.
Quidnam? CYN. Quòd
 Deus illi quidem pulchrè
 conuiuium instruenti simi-
 lis est, ut qui apposuerit
 multa ac varia atque omnia
 genera, uti essent, quæ cuique
 conuenient, alia quippe va-
 lentibus, alia rursus ægro-
 tantibus, atque alia quidem
 robustis, alia verò inualis-
 dis: non ut omnibus utamur
 omnes, sed ut his utantur
 singuli, quæ suæ cuiusque
 naturæ conueniunt, & ex
 his ipsis, quacunque re ma-
 ximè quenque indigere con-
 tingerit. At vos illum qui

per insatiabilitatem atque incontinentiam omnia corripit,
 refertis, ut qui rebus uti velitis omnibus, & vndeunque
 partis,

οὐ μὲν τοῖς παρ' ὑμῖν μό-
 ρον, οὐ γὰρ, οὐ θαλάσσει-
 πλὴν καὶ αὐτοὺς αὐτοῖς
 νομίζουσι, ἀλλ' ἅπ' ἐπι-
 στήτων γῆς ἰμωροῦντοί
 τὰς ἡδονὰς, καὶ τὰ ξυ-
 νὰ τῶν ἰσχυρίων ἀνὰ πρῶ-
 τιμῶν, καὶ τὰ πολυτι-
 μὰ τῶν ὠτιλῶν καὶ τὰ δυ-
 σπώριστα τῶν ὀπωρίων,
 λαθόντων δὲ, πρῶτα καὶ
 κατὰ ἕχρον μάλλον ἰθιλον-
 τόν, ἢ δὲ λῆρα πραγμάτων
 ἔχον. τὰ γὰρ δὲ πωλὰ καὶ
 τίμια, καὶ ὀφθαλμικὰ πα-
 ρασκώδασματα, ἐφ' οἷς ἀ-
 γασθῆναι, εἰς πωλῆς ὑμῖν
 ταῦτα λακοῦσμονίας καὶ
 ταλαπωρίας παραγίγνεται.
 σκόπει γὰρ, εἰ βούλει, τὸν
 πολυπλοκόν, χρυσόν καὶ
 τὸν ἄργυρον· σκόπει τὰς
 οἰκίας τὰς πολυτελεῖς· σκό-
 πει τὰς ἰσχυτάς τὰς ἐ-
 πωυδασμύνας· σκόπει τὰ
 τοῦτοις ἀκόλουθα πάντα,
 πόσων πραγμάτων δὲ ὧ-
 νια, πόσων πόνων, πό-
 σων λινδιῶν, μάλλον ὅτι, αἰ-
 μαζὸς καὶ θανάτου, καὶ εἰς φθο-
 ς αἰσθητῶν πόσης, οὐ μόνον ὅτι πλῆνται εἰς
 ταῦτα

partis, non solis contenti
 presentibus, existimantes
 propriam quidam neque ter-
 ram, neque mare sufficere,
 sed importantes ab ipsis us-
 que terræ finibus volupta-
 tes, patrijsq; rebus peregrin-
 na præferentes, sumptuosasq;
 frugalibus, atque ea quæ
 difficile comparantur, his
 quæ sunt comparatu facilis:
 in summa, denique molestias,
 malâque potius eligentes,
 quàm absque molestijs viue-
 re. At isti quidem plurimî
 ac preciosi beatiq; appa-
 ratus, quibus exultatis, per ma-
 gnâ ad vos miseriam, æ-
 rumnamq; perueniunt. Au-
 rum ipsum tam optabile,
 si libet, argentumque consi-
 sidera: domus considera
 sumptuosas, vestes operosas
 considera: atque eius gene-
 ris omnia, quanto negotio
 emuntur, quot laboribus, pe-
 riculis, imò sanguine ac cæ-
 de, quantoq; hominum inte-
 ritu: non ideo solum, quòd
 dum

ταῦτα ποιοῖ, καὶ ζητῶντες καὶ
 διημιερῶντες, διενὰ πάσχα-
 σιν, ἅμ' ὅτι καὶ πολυμάχιστοι
 εἰσι, καὶ ἐπιβυλῶνται ἀλλήλοις
 εἰς ταῦτα, φίλοις φίλοι, καὶ πα-
 τράσι πατέρας, καὶ γυναικὶς ἀν-
 δράσι. ὅπως οἱ μὲν καὶ τῶν Ε-
 ρειφύλων, εἰς τὸν χυσοῦν, πε-
 δύνοντες τ' ἀνδρά. καὶ ταῦτα μέ-
 γει πάντα γίνεται, τ' μὲν ποί-
 κίλων ἱματίων ἑδρῶν τι μάλ-
 λον θέλπερ διωαμῶν, τ' ἢ
 χυσοφόρων οἰκῶν οὐδὲν τι
 μᾶλλον σκεπτομένων. τ' ἢ ἐκ πο-
 μάτων τ' ἀργυρῶν ἐκ ἀφελύ-
 των τὸν πότον, οὐδὲ τ' χυσοῦν
 εἰς τ' ἐλεφαντίνων αὐτῶν
 τ' ὑπνοῦ ἡδίστα παριχομῶν.
 ἅμ' ὅψαι πομπῆς, ἐπὶ τ' ἐλε-
 φαντίνης κλίνης, καὶ τ' πολυτε-
 λῶν σρωμάτων τὸς ἀνδράμο-
 νας ὑπὸ λαχῆν ἐδιωαμῶν.
 εἰ τι δὲ καὶ αἱ παντοδαπαὶ περι-
 τὰ βρώματα πραγματῆται πρέ-
 φουσι μὲν εἰς τὸν μᾶλλον, λυμᾶ-
 νονται δὲ τὰ σώματα, καὶ τοῖς
 σώμασι νόσος ἐμποιοῖσι. τί δὲ
 εἰς λέγειν, ὅτε τ' Ἀφροδισίων

ἐνικα

dum nauigant, propter ista
 pereunt complures: ac dum
 quærent, parantq̃, grauias
 perferunt: sed ob id quoque
 quòd digladiationes multas
 pariunt, quodq̃ ob ea insidi-
 antur inuicem, & amicis
 amici, & parentibus liberi,
 & maritis coniuges. Sic opi-
 nor Eriphylen quoque auri
 gratia prodidisse maritum.
 Atque hæc quidem omnia
 fiunt, quum tamen vestes il-
 læ variæ nihilo magis quic-
 quam queant calefacere, au-
 ratæque illa ædificia nihilo
 prorsus magis tegāt, nec pos-
 cula illa argentea potui quic-
 quam magis conducant. Sed
 nec aurei illi, nec eburnei in-
 tem lectuli, somnum suauio-
 rem præbeant: imò videbis
 frequenter in eburneo lecto
 sumptuosisque stromatibus,
 beatis illis somnum contin-
 gere non posse. Præterea o-
 mnigenæ illæ circa edulia
 curæ, nihilo magis alunt,
 quin tabefaciunt potius cor-
 pora, iisdemq̃ morbos inge-

nerant. Quid autem dicere attinet, libidinis gratia quan-

ἐνικα πράγματα ποιῶσι τε,
 καὶ πᾶσιν οἱ ἄνθρωποι· καί
 τοῖς ῥᾶδιον θρασύειν ταύτῃ
 τῷ ἐπιθυμίᾳ, ἐμὴ τις ἐθέ-
 λει τυφᾶν, καὶ εἰς ταύτῃ
 ἡμῶν καὶ διαφθορὰ φαίνεται
 τοῖς ἀνθρώποις ἀρκούν· ἀπὸ
 ἧδον καὶ ὅντων τῷ χεῖρι ἀ-
 ναστρέφουσιν, ἐκείνους χεῖρ
 πρὸς ὁμὴν πρὸς φωνήν, ὥς περ
 εἰ τις ἀντὶ ἀμάξης ἐθέλοι ἢ κλέ-
 νει χεῖρ, καὶ ἀπὸ ἀμω-
 ξῆς. Λυ. καὶ τίς οὗτος; Κυ. ὁμοῦς,
 οἱ τοῖς ἀνθρώποις ἄτε ἐπο-
 γίοις χεῖρ· κελάντι δὲ αὐτὸς
 ὥς περ ἀμωξῆς τὰς κελάντας,
 τοῖς τραχήλοις ἄγειν, αὐτοὶ δὲ
 ἄνω κατὰ κλῆρον τυφῶντες, καὶ
 ἐκείνους, ὥς περ ὄντες, λῶι οὐχέτι
 τὸς ἀνθρώπους, ταύτῃ, ἀπὸ
 μὴ ταύτῃ τρέπεται κελάντων-
 τες, καὶ οἱ ταῦτα μάστιγι ποῖον-
 τες, μάστιγι μακαρίζεται. οἱ δὲ
 τοῖς ἑρῆσιν, καὶ μὴ τῶν χεῖ-
 ρων μόνον, ἀπὸ καὶ βαφῆς μη-
 χανώμενοι δὲ αὐτοὶ οἱ γὰρ εἰσιν
 οἱ τῷ πορφυρεῶν βάπτοντες, ὅ-
 καὶ

tas molestias mortales
 faciunt, & patiuntur? quans
 quam facile est isti cupidi-
 tati mederi, nisi quis velit
 indulgere delitijs. At ne
 hæc quidem insania corru-
 ptelæque sufficere videtur
 mortalibus, sed iam rerum
 etiam usum pervertunt, sin-
 gulis rebus ad id vtentes,
 ad quod minimè paratæ
 sunt, quemadmodum lecto-
 si quis vti carpenti loco ve-
 lit, ac tanquam curru LV C.
 Quisnam is est? C Y N.
 Vos, inquam, qui homini-
 bus tanquam iumentis vti-
 mini. Nam eos iubetis, vt
 lecticis tanquam currus in
 ceruicibus ferant. Ipsi ve-
 rò in sublimi residetis de-
 licati, atque illinc homi-
 nes perinde tanquam asi-
 nos aurigamini, imperan-
 tes vt hæc, non illac eant:
 & qui hæc facitis maxi-
 mè, iidem maximè beati vi-
 demini. Tum hi qui pisci-
 um carnibus non tantum vt

alimentis vtuntur, verum tincturas etiam quasdam ex
 his machinantur, eos dico qui purpuram tingunt: nonne

& hi

χὶ καὶ ὧδε παρὰ φύσιν χρώσται
 τοῖς τ' θεῷ κατασκευάσασσι;
 Λυ. καὶ Δία δυνάσται ἥρ' βάλ-
 ῃσιν, ἐκ ἐσθιέων μόνον τὸ τοῦ
 πορφύρεας ὑρίας. Κλ. ἀλλ' ἔ-
 πως τὸ γέγονεν, ἐπεὶ καὶ ὧ
 κρατὶ δυνάσται ἄν τις βιάσθ-
 ῃ; ὧς περ χύτρα χύθ-
 ῃσι πλὴν οὐ πως τὸ γέγο-
 νεν. ἀλλὰ ἥρ' ὥς ἄπαρ
 πλὴν τούτων τις λακοδαιμο-
 νίαρ διελθὲν δυνάσται ἄνδρ-
 σάυτ' ἐστις. σὺ δέ μοι, διό-
 τι μὴ βούλομαι ταύτης με-
 τέσθαι, ἐγκαλῆς; ἦ δέ, κα-
 θαπερ ὁ λόγος ἐκένθη,
 ἀνὰ χεῖρας τοῖς κατ' ἐμοῦ
 τὸν καὶ τοῖς ἀνελκυσταῖς χρώ-
 σται. τῶν δὲ ποικίλων καὶ
 πανδαισίων οὐκ ἐφείμην.
 ἀξίματα θεοῦ βίον, βρα-
 χίον δούμην, καὶ ὀλίγας
 χρώμην, δοκῶ σοι ἤν. καὶ
 δυνάσται οἱ θεοὶ καὶ τ' θεῶν
 εἶναι χείρονος, καταδ' ἐπεὶ τὸν
 σὸν λόγον ἔδιδες ἥρ' εἶναι.
 ἵνα δὲ καταμάθῃς ἀκρίβει-
 ας, τό, τι ὀλίγων καὶ τὸ πολ-

λῶν

etiam deteriores, quippe qui rei nullius indigent. Verum ut
 exactius intelligas, cuiusmodi horum utrumque sit, vel paucis
 videlicet

Et hi præter naturam his
 tuntur quæ à deo præparata
 sunt? L V C. Non per Io-
 uem, siquidem tingere etiam
 potest, non comedi tantum,
 purpureæ caro. C Y N. At
 non in id tamen nata est.
 Nam Et cratere quispiam,
 si præter naturam detorque-
 at, ollæ loco posset uti, nec
 in id tamen paratus erat.
 Sed quo pacto posset quis-
 piam vniuersam illorum in-
 felicitatem percurrere, quæ
 tanta est? At tu me quoque
 quòd nolo eius esse parti-
 ceps, incusas: viuo ego tamen
 quemadmodum modestus il-
 le, his videlicet duntaxat,
 quæ mihi apponuntur, ves-
 scens, ac frugalissimis vtens:
 varijs verò illis atque omni-
 genis minimè inhians. Ac de-
 inde quum paucis egeam, ac
 minimè multis vtar, feris
 nam tibi videor vitam viue-
 re. Atqui hac ratione tua
 Dij profecto in periculū ves-
 niunt, ne Et ipsi sint feris ea

ἄνθρωποι δὲ αἰσθάνονται, ποῖόν τι ἐκείνους
 ὁρῶντες, ἐν νόμῳ, ὅτι δέον
 ἐστὶ πλεονέχειν, οἱ μὲν πλεονέχουσιν
 τῶν τελευτῶν, αἱ καὶ γυναι-
 κὲς τῶν ἀνδρῶν, οἱ δὲ νοσήντες
 τῶν ὑγιαίνοντων, καθόλου δὲ παν-
 ταχῶς τὸ χεῖρον τῶν κρείττονων
 πλεονέχοντων δέεται. ὅθεν τῶν θεῶν
 οὐδὲν οὐδὲν, οἱ δὲ ἔχουσιν θεῶν,
 ἐλαχίστων δέονται. ἢ νομίζεις
 τὴν Ἡρακλείαν, τῶν πάντων ἀν-
 θρώπων ἀριστήν, θεῶν δὲ ἀνδρῶν
 καὶ θεῶν ὁρθῶς νομιζόμενα, ὅθεν
 κακοδαμονίαν πεινρομένην
 μὲν, δερμα μόνον ἔχοντα,
 καὶ μηδὲν τῶν αὐτῶν ὑμῖν
 δέοντων; ἀλλ' οὐ κακοδα-
 μων ὡς ἐκείνη, ὅς καὶ τῶν
 ἀνθρώπων ἀπὸ μὲν τὰ κακο-
 δαμονίαν αὐτῆς, ὅς γὰρ καὶ θα-
 λάτῃς ἤρχθη. ἐφ' ὅ, τι γὰρ ὁρ-
 μήσας, ἀπανταχοῦ πλεον-
 εχέοντες ἐκείνους καὶ οὐδὲν τῶν
 τότε ἐντυχόντων ὁμοίᾳ οὐδὲ
 κρείττονι ἐκείνου, μέχρι περ
 ἐξ ἀνθρώπων ἀπὸ πλεονέχειν. ἢ
 σὺ δὲ οὐκ εἶδες σφοδρῶς καὶ ἀπο-
 λευκῶς ἀπὸ πλεονέχειν,

καὶ

videlicet egere, vel multis:
 considera quod pluribus e-
 gent primum pueri quàm
 adulti, deinde mulieres quàm
 viri, tum ægroti quàm va-
 lentes: atque omnino in sum-
 ma, inferiora quælibet præ-
 stantioribus plurium indi-
 gent. proinde Dij omnino
 nullius egent rei: qui verò
 ad deos accedunt proximè,
 quàm minimis egent. An
 Herculem putas omnium
 hominum præstantissimum,
 quippe diuinum virum,
 deumque rectè creditum,
 miserum tunc fuisse, quum
 circuiret nudus, pelle dun-
 taxat indutus, harum rerum
 nostrarum nihil desiderans?
 At ille miser profectò non
 erat, quippe qui miseriam
 ab alijs propulfabat: neque
 rursus pauper, qui terra
 marique dominabatur. Nem-
 pe quocunque intendisset
 impetum, omnes quaquauer-
 sum superat: nec in quen-
 quam sui temporis incidit,
 qui se vel æquarit onquam, vel vicerit, quoad ex humanis
 excessit. At tu illi stromata putas calceosque defuisse, atque

καὶ δὲ τῷ πρῶτῳ τῷ δ' ὅτι
 ἐκ ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ἐκράτης
 καὶ ὑπερβυκτὸς ὡς, καὶ ὑπερβυκτὸς ἢ
 θύει, καὶ πρυφῶν ἐκ ἐδύκετο ὁ δὲ
 Θυσιεύς, ὁ δὲ τῷ μαθητῇ, ὁ βα
 σιλεύς, καὶ ὡς πᾶν ἄνθρωπον Ἀθλωαί
 ων, ὅς δὲ Ποσειδῶν, ὡς φα
 σιν, αἰεὶ ὅτι τῶν ὑπὸ αὐτῷ
 ἀλλ' ὅμως ὑπερβυκτὸς ἢ θύειν ἀ
 νυπόδυνος εἶναι, καὶ γυνὸς βα
 λίστην, καὶ πῶγονα καὶ κόμην
 χαρὴν ἤρεσκον αὐτῷ, καὶ ἐκ ἐκεί
 νῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς
 παλαιῶν ἤρεσκον ἀμείνους ἦν
 ἔχειν ὑμῶν. καὶ οὐκ ἄν ἦν
 μενεχρὸς δὲ ἴσας αὐτῷ, ὁ δὲ μᾶλ
 λον, ἢ τῶν λεόντων τίς ξυρῶ
 μεν ὅτι ὑγρότητα ἦν, καὶ ἰσχύ
 ρα σαρκὸς γυναιξὶ πρῶτον
 ἡγοῦντο· αὐτοὶ δὲ ὡς περ ἦ
 ρον, καὶ φαίνεσθαι ἀνδρῶν
 ἢ θύειν. καὶ τὸν πῶγονα, ὡς
 σμον ἀνδρὸς ἐνόμιζον, ὡς περ
 καὶ ἵππον χαίτην, καὶ λεόντων
 γένεια, οἷς ὁ θεὸς ἀγαθὰς καὶ
 ἰσχυρὰς χάριν πεσέθηκέ τινα,
 ἐτῶσι δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὸν
 πῶγονα.

ob id mundum obambulasse
 tantum virum? Dicendum
 profectò non est: sed conti
 nens erat ac fortis, & mo
 deratè viuere volebat, nò in
 dulgere delicijs. Quid The
 seus eius discipulus? An non
 rex erat Atheniensium om
 nium, ac filius etiam, vt fe
 runt, Neptuni, sua cerè tem
 pestate fortissimus? Attas
 men ille quoque voluit sine
 calceis esse, ac nudus ingre
 di: ^d barbâque & comam
 nutrire placuit: nec ei ta
 men solùm, sed omnibus e
 tiam veteribus placuit: nem
 pe meliores erant quàm vos,
 atque adeò ne sustinisset
 quidem eorū quisquam ali
 quid huiusmodi, nihilo pro
 fectò magis quàm leo quis
 piâ sese tonderi. Siquidè cara
 nis ^e molliem ac læuorem
 decere mulieres existimabāt,
 ipsi verò sicuti erant, ita vi
 deri quoque viri volebant:
 ac barbâ quidem cultum
 viri ducebant, quemadmo
 dum in equis iubam, in leonibus barbâ, quibus Deus splendor
 ris quandam atque ornamenti venustatem dedit, sic & viris
 barbâ

ἡμῶν αὐτῇ ἀπέη, καὶ πλεον
 ξίας μὴ ποτὶ ὀρεχθεῖν,
 μαυνοκλῶν δ' ἀνέχεσθαι δυ-
 ναίμην. τοιαῦτα σοὶ τὰ γὰρ ἡ-
 μέτερα, πολλὸν λίπε διάφωνα
 τοῖς τῶν πομπῶν βελήμασι. καὶ
 θαυμαστὸν ἔδωκεν, εἰς τὸ σχῆμα
 τι διαφέρουσιν αὐτῶν, ὅποτε
 καὶ τῇ περαιτέρω τοῦτοισι δια-
 φέρουσιν. θαυμάζω δὲ σε, πῶς
 ποτὶ λιβαριδὸς μὲν τινα νο-
 μίζεις σολῶν καὶ σχῆμα, καὶ
 κούλητοῦ, καὶ Δία, σχῆμα καὶ
 σολῶν τραγῳδοῦ, ἀνδρὸς δὲ ἀ-
 γαθοῦ σχῆμα καὶ σολῶν ἐν ἔτι
 νομίζεις, ἀλλὰ τὸ αὐτὸν αὐ-
 τὸν οἶσ' ἀλλ' ἔχειν τοῖς πολ-
 λοῖς, καὶ ταῦτα, τῶν πομπῶν
 ἱακῶν ὄντων. εἰ μὲν δὲ ἐνδὲς
 ἰδίῃ σχήματι τοῖς ἀγαθοῖς,
 τί πρόποι ἄν μᾶλλον, καὶ τοῦτο,
 ὅπερ ἀναδείκνυται μᾶλλον τοῖς
 ἀπολάτοις ὄντι, ὅπερ ἀπό-
 ξαντι ἄν ἔτοι μάλιστ' ἔχειν.
 ἔκοντο τὸ γὰρ ἐμὸν σχῆμα, τοῦ-
 τὸν ὅτι, αὐχμηρὸν εἶναι, λά-
 σιον εἶναι, τεύδωνα ἔχειν, ἡ-
 μᾶν, ἀνυποδκτῆρ' τὸ δ' ὑμέ-
 τρων, ὁμοιον τῷ τ' κινάδων,

καὶ

calceis ingredi. Vestier verò, cinædorū ornatui simillimus est,

nec

hæc à nobis abscedat pro-
 cul, ne vnquam plus satis
 appetam: minùs verò cùm ha-
 beam, ferre æquo animo va-
 leam. Nostra quidē ita se ha-
 bent. Plurimum profectò à
 vulgi sententijs ita dissen-
 tiunt. Neque quicquam ergo
 mirandum est, si ab his dif-
 ferimus habitu, à quibus tan-
 tùm differimus instituto. Sed
 te miror, quònam pacto, quā
 suam quandam citharædo
 vestem tribuas, cultumq; at-
 que adeò tibicini suum, tra-
 gædo suum: bono viro
 cultum vestemq; propriam
 nullam existimas, sed ean-
 dem ei cum vulgo habēdam
 censēs, idq; quum vulgus ma-
 lum sit. Quòd si bonorum
 cultus proprius debet esse vl-
 lus, quānam deceat magis,
 quàm hic meus, qui maximè
 luxuriosis pudēdus sit, quē-
 que illi maximè auersentur?
 Cultus ergo meus huiusmo-
 di est, squalidum esse, hirsu-
 tum esse, tritum pallium in-
 duī, comā producere, ac sine

καὶ διακρίνεν ὅδε τις ἄνθρωπος,
 ὃς τῇ χροίᾳ τῶν ἡματίων, ὃς τῇ
 μαλακότητι, ὃς τῷ πλῆθει τῶν
 χιτῶνισκῶν, ὃς τοῖς ἀμφίεσμα-
 σιν, ὃς τῇ ποδύμασιν, ὃς κατα-
 σκαυῇ τειχῶν, ἐκ ὁδῶν· καὶ ἔ-
 ἀπόρετε ἡδὴ παραπλήσιον ἴ-
 κένους, οἱ οὐδ' αἰμονέσκετε οὐ-
 τοι μάστιγα. καὶ τοι τί ἄρ' ὁδῶ-
 νος ἀνδρὸς πλὴν αὐτῶν τοῖς λι-
 νάδοις ὁδὸν ἔχουσι; τοι-
 γάρ γε τὸς μὲν πόδας ἐδρῇ
 κένων μακρόν ἀνέχεσθαι, τὰς
 δὲ ἡδονὰς ἐδρῇ κένων ἡπτόν,
 καὶ πρέφασθαι τοῖς αὐτοῖς, καὶ κοι-
 μᾶσθαι ὁμοίως, καὶ βαδίζειτε.
 μακρόν δὲ βαδίσαι ἐκ ἐθέλει-
 τε· φέρεσθαι δ', ὥς περ τὰ φορτία,
 οἱ μὲν ἵπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ἐπὶ
 βελῶν, ἐμὲ δὲ οἱ πόδες φέ-
 ρουσιν, ὅποι' ἂν δέωμαι· καὶ
 εὐὲν ἵκανὸς καὶ εἰργὸς ἀνέχε-
 σθαι, καὶ θάλατταν φέρειν, καὶ
 τοῖς τῶν θεῶν ἔργοις μὴ δυ-
 σχειράναι διότι ἄθλιός εἰ-
 μι· ὑμεῖς δὲ, διακρίντε οὐδ' αἰ-
 μονίαν, ἐδρῇ γυμνασίου ἀρε-
 σκεσθαι, καὶ πάντα μέμψασθαι·
 καὶ τὰ μὲν παρόντα φέρειν ἐκ ἡ-
 θέλειτε, τὰ δὲ ἀπόντων ἐφέρετε.

nec dignoscere vos quisquā
 ab illis possit, neque colore
 vestium, neque mollitie, ne-
 que camisiarum numero, ne-
 que lacernis, neque calceis,
 neque capillorum cura, ne-
 que odore. Nam & redole-
 tis ut illi, iam praesertim vos,
 qui estis felicissimi. Et quā-
 dem quid facias, quum viv
 eundem cum cinedīs odo-
 rem oleat? Etenim in feren-
 dis laboribus nihil illis prae-
 statis, voluptatibus verò ni-
 hilò minùs quàm illi supera-
 mini: eadem cōeditis, eodē
 modo dormitis atq; incedi-
 tis, imò verò incedere nō vul-
 tis, sed gestari potiùs tan-
 quam sarcinā, alij ab homi-
 nibus, alij verò à iumentis.
 At mē pedes ipsi gestant,
 quocunque sit opus: egoque
 & frigus tolerare sufficio,
 & calorem pati: eaquē dii
 obtulerint, minimè molestè
 ferre, idē videlicet, quia
 miser sum. Vos verò propter
 hāc felicitatē nulla estis for-
 tuna contenti, sed omnium

χαμῶν ὁ δὲ ἄρχόμενος θέρος,
 θέρος δὲ χαμῶνα, καὶ καὶ μαζὺς
 μὲν, εἰς ὅ, εἰς δὲ, καὶ μαζὺς,
 καθάπερ οἱ νοσῶντες δυσάρε-
 στοὶ καὶ μεμψίμοιροι ὄντες· αἰ-
 τία δὲ ἐκείνοις μὲν, ἡ νόσος, ἡ
 μὲν δὲ ὁ πόθος. καὶ παρὰ τὴν ἡ-
 μάς μετατίθεσθαι, καὶ ἵππων
 ὅν τὰ ἡμέτερα ἀπὸ ἡλίοις ἐπι-
 τιμῶμεν, κακῶς βυθισμένοις
 ποταμῶν, περὶ ὧν πράττουσιν,
 αὐτοὶ ἀσκητικοὶ ὄντες περὶ τῶν
 ἰσθίων, καὶ μηδὲν αὐτῶν κείσθαι
 καὶ λογισμῶ ποιεῖν, ἀλλ' ἐν-
 τε καὶ ἐπιθυμίᾳ. Ὡς αὖτε
 δὲ, ἡμῶς ἀφ' ἑρῆς τὴν ἐπὶ χα-
 μάραρ φερόμενων· ἐκείνοι τε
 γὰρ, ὅπως αὖτε τοὶ τὸ εἶνός, ἐκεί-
 νους φέρονται, καὶ ἡμῶς, ὅπως αὖτε
 ἐπιθυμία· πᾶσι δὲ παρα-
 στήσιόν τι, ὅ φασι παθεῖν τι-
 να ἢ φ' ἵππων ἀναβάντα μαζὺς
 νόμους. ἀρπάσας γὰρ αὐτὸν ἐφ' ἑ-
 ρην ἄρα ὁ ἵππος, ὁ δὲ ἐν ἑτὶ
 καταβλῶναι, ὧς ἵππος θέοντες
 ἐδιδῶτο. καὶ τις ἀπαντήσας,
 ἠρώτησεν αὐτὸν, ποίαν ἄπει-
 σιν, ὁ δὲ ἔπειν, ὅπως αὖτε τὸ
 δοκεῖ, δεικνὺς τὸν ἵππον.
 quidam verò cum occurrisset ei, rogavit quonam tenderet.
 hic respondit, quocumque huic videtur, equum demonstrans.

hyeme quidem optātes aesta-
 tem, aestate rursus hyemem:
 atq; in calore frigus: in frigo-
 re vicissim calorem: quemad-
 modum ægrotantes, morosi
 semper & queruli: quod in il-
 lis quidem facit morbus, in
 vobis verò mores. Atq; hæc
 ita quā sint, iam nos in vitā
 vestram traducere æquū cen-
 setis, nostramq; corrumpere,
 quā sæpè malè consultā sint
 quæ facitis, ipsiq; sitis in ve-
 stris ipsorū negotijs minimè
 circūspecti, nihilq; eorū iudi-
 cio ac ratione, sed cōsuetudi-
 ne cupiditatis faciatis. Quā
 obrem nihil profectò differ-
 tis vos ab his qui torrente fe-
 runtur. Illi quippe quocunq;
 fluxus intenderit, eò rapiun-
 tur: & vos itidem quocunq;
 libidines. Ac similiter quidē
 vobiscum agitur, ut cū quo-
 dam qui equum insanum as-
 scenderat. equus igitur vi-
 rum corripiens abstulit. hic
 verò ampliùs iam desilire e-
 quo currente non poterat.
 Quòd

καὶ ὑμεῖς ἄν τις ἐρωτᾷ, ποῖ
 φέρεσθε, τὰ ληθῆ ἑθέλοντες λέ-
 γειν, ἐρεῖτε ἀπλῶς μὲν, ὅπως περ
 ἄν ταῖς ἐπιθυμίαις δοκῇ, καὶ
 τὰ μίση ὅτι, ὅπως περ ἄν τῇ ἡ-
 δονῇ, ποτὲ δὲ, ὅπως τῇ δόξῃ, πο-
 τὲ δὲ αὖ, τῇ φιλοκρίσει· ποτὲ
 δὲ ὁ θυμὸς, ποτὲ δὲ ὁ φόβος,
 ποτὲ δὲ ἄλλο τι. τοῖς τοῖς ὑμεῖς
 ἐκφύρετε πάντες. ὁ γὰρ ἐφ' ἑ-
 νόος, ἄλλ' ἐπὶ πολλῶν ὑμεῖς γὰρ
 ἵππον βεβηκότος, ἄλλοι δὲ ἄλ-
 λων, καὶ μαινομένων πάντων
 φέρεσθε. τοιγαρὺν ἐκφύρεσιν
 ὑμεῖς εἰς βάραθρα καὶ λιρμη-
 νόας. ἴτε δὲ ἐδάμως, πρὶν περ
 ἔσθην, ὅτι πεσῆσθαι μέλει τε. ὁ δὲ
 τεῖδων οὐτ' οὐδ' ἁταγῆλα-
 τε, καὶ ἡ λόμυ, καὶ τὸ σχῆμα
 πᾶμόν, ταλικάντων ἔχει δύν-
 ναμιν, ὥς τε παρ' ἡμῶν μοι (ἦν
 ἐφ' ἡσυχίας, καὶ πράττοντι ὅ-
 τι βόλομαι, καὶ σωόντι οἷς
 βόλομαι. ἤ γὰρ ἀμαθῶν ἀν-
 θρώπων καὶ ἀπειθῶντων ὁ δὲ
 ἄν ἐθέλοι μοι πεσιγῆαι δὲ τὸ
 σχῆμα· οἱ δὲ μαλακοὶ καὶ πάντων
 πόρρωθεν ἐκπέποντες, πεσίσια-
 σι δὲ οἱ λομφοτάτοι καὶ ἱπια-
 κέτωι.

procul declinant : congregiuntur verò scitissimi atq; mode-
 FFF 3 stissimi,

Quòd si vos quisquā roget,
 quò feramini: si verum vultis
 dicere, dicetis in vniuersum
 quidem, quocunq; videatur
 affectibus: sigillatim verò,
 interdum quocunq; volupta-
 ti, interdum quocunq; ambi-
 tioni, interdum rursus quò lu-
 cri studio. Quin interdum ira,
 interdum metus, interdum ali-
 ud quippiā huiusmodi vos
 auferre videtur. Neque enim
 vnum duntaxat equum vos,
 sed multos insilientes, nunc
 hunc, nunc illū, furiosos qui-
 dem omnes, auehimini. aue-
 runt ergo vos in barathrū,
 ac prærupta: vos tamē prius-
 quā cadatis, casuros vos esse
 nescitis. At hoc detritū pal-
 lium, quod vos ridetis, com-
 maq; habitusq; meus tantam
 habet vim, vt vitā mihi quie-
 tam præbeat: vtiq; agā quic-
 quid volo, verferq; cum qui-
 bus volo. Nempe ex indoctis
 atque ineruditis hominibus
 nemo me adire voluerit, ob
 hunc habitum: at molles et-
 tiam q sunt, adhuc admodū

κίεταί, καὶ ἀριτῆς ἐπιθυμῶν
 ἴδου, οὗτοι μάλιστά μοι πλοῖα-
 σι· τοῖς γὰρ τοιούτοις ἐγὼ χαίρω
 σωφῶρ, θύρας δὲ τῶν λαλῶ-
 νων ἀνθρώπων ἐθίρα-
 πύω, τὰς δὲ χευσθὲς σφάνους, καὶ
 πλὴν πορφύραν, τύφον νομίζ-
 ω, καὶ τῶν ἀνθρώπων λατρε-
 ῖν ἐλθῶ. ἴνα δὲ μάθῃς περὶ τῆς
 ματῆς, ὥς ἐκ ἀνθρώποι μόνον
 ἀγαθοῖς, ἀλλὰ καὶ θεοῖς περὶ-
 πουτοῖς, ἔπαιτα λαταγιλῆς αὐ-
 τῶν, σκέψαι τὰ ἀγαθήματα τῶν
 θεῶν, πότιρά τοι Δακτύλιον ὅ-
 μοίως ἔχον ὑμῖν, ἢ ἐμοί· καὶ
 μὴ μόνον γε τῶν Εὐκλειῶν,
 ἀλλὰ καὶ τῶν βαρβάρων τὰς
 νῆας ἐπισκόπῃ περιεῖδον, πότι-
 ρον αὐτοῖς οἱ θεοὶ ἡομιῶσι, καὶ
 γνηῶσιν, ὥς ἐγὼ, ἢ λαθάπιν
 ὑμῶν, ἐξυρῆμνοι πλάττουσαι,
 καὶ γράφουσαι. καὶ μὲν τοι καὶ
 ἐχίτωνας ὄψαι τοὺς πομπῆς, ὥς
 περὶ μέν τι ἄρ ουδ' ἐτι βολυμῶν
 περὶ τότῃ τῇ σχήματι· λίαν
 γάρ, ὥς φαύλος, ὁπότῃ καὶ
 θεοῖς φαίνεται
 περὶ πομπῆς

stissimi, & qui virtutem cu-
 piunt, hi potissimum con-
 grediuntur mecum. horum
 ego consuetudinem dele-
 ctor. Eorum verò fores quæ
 homines vocantur, nō obser-
 uo, tum coronas aureas ac
 purpuram pro fastu habeo,
 atq; homines ipsos derideo.
 At vt cultum hūc intelligas,
 non bonos modò viros, sed im-
 pios etiam deos decere, atq;
 cum deinde, si libet, irrideas,
 deorū statuas considera, utrū
 videantur, vobisne an mihī
 similiores. Neq; Græcorum
 solūm, sed barbarorū etiam
 templa circumspecias, utrum
 ipsi dij, vt ego, comati bar-
 batiq; sunt, an quemadmodū
 vos, rasi finguntur atque pin-
 guntur. Quin plurimos etiā
 sine tunicis conspicias, vt me
 nunc esse vides. Quo pacto
 igitur audeas posthac hunc
 habitum vitio dare, quum
 deos etiam decere vi-
 deatur?

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

A R G V M E N T V M.

Dialogus hic lepidissimus asperam paruoq; contentam Cynicorum vitam defendit, mollem atq; enervatam delicatiorum hominum luxuriam reprehendit: nec nō eadem opera temperantiam, frugalitatem, simplicitatem, denique arctam illam atq; angustam vitam laudat. D. Ioan. Chrysostomus, vir planè sanctus & incomparabilis, non veritus est eius partem in Homiliam quandam, quam in Ioannis Euangelium commētatus est, inferere. De Cynicis verò habes apud Laërtium in vita Antisthenis & Diogenis: Lucianum in Vitarum venditione, vbi notantur quasi ὑλαινῶντες καὶ δάκνοντες. Arrianum Epist. περὶ κυωισμῶ, & Athenæum Dipnosop. 13. Cynici appellati sunt, siue ob sordidam vitam, siue q̄ obuios quosq; conuiciantes mordeāt, & mendicato viuant, more canum. Augustinus canina inuerecundia Cynicos dictos putat: ob quam etiam ipsos à decori disputatione in Offic. Cic. excludere videtur. Laërtius quidem δῶτε ἡ κομμίτων hanc nominationem ortam esse testatur: Gal. δι' ἐνέουσι. Alij ab allatratu & mordacitate canina ipsos putant.

a QUID'NAM inopia.] Inops dicitur, qui solus est, qui nec amicos nec propinquos habet, quorū ope. i. auxilio tutari se possit, vnde inopia ferè in eadem re dicitur. b Egestas omnia mala.] Egestas solet homines facilius ad scelera perpetranda impellere. c Artium effecta Deorū dona.] Artes Dei donum sunt. Hippocrates: Artes deorum dona sunt, homines naturæ opera. Epist. ad senatum Abderitarum. Apud Philostratum in Heroicis Palamedes artium & literarum inuentionem dijs tribuit. d Barbā & comā nutr.] Tam sacri q̄ prophæti scriptores in barba præcipuum decoris & ornamenti argumentum esse prodiderūt. Ita Cynicus hīc ponit & barbā viro demere, & leoni tondere iubet, detractō videlicet vtrique peculiari suo decore. e Molliciem.] Lactantius atq; Varro scribunt mulierem à mollicie dictam.